

Hififreak kwam zag en hoorde de set van Henk!

Wat eraan vooraf ging:

Op zondagavond 28 januari j.l. rolde er een berichtje binnen met de volgende inhoud:

Beste Hififreak,

Ik volg al heel lang je recensies van Hififreak kwam, zag en hoorde de set van

En als je een keer wat tijd over hebt mag je me altijd mailen, om een keer te komen luisteren naar mijn setje.

Mvg. Henk.

Na het hele verhaal met betrekking tot de set van René maakte deze uitnodiging toch wel weer het een en ander los en ik moet u bekennen dat ik bijna door mijn uitnodigingen heen was. De andere sets die nog "in de wacht" staan zijn ook niet de minsten, maar aangezien daar heel wat voor gereisd moet worden, besluit ik om Henk terug te mailen om 'm te bedanken voor de uitnodiging en direct maar de agenda's te trekken.

De reis door het schoone land:

Rond het middaguur stap ik in mijn vierwieler en begeef mij, geholpen door Tom, in de richting waar het vandaag allemaal gaat gebeuren. Deze keer geen uitdraaitje voor het geval Tom me in de steek laat en geheel tegen zijn adviezen in mijd ik deze keer de grote verkeersaders en doorkruis het riviereengebied dat er doorgaans in het voorjaar zo mooi kan uitzien. Links en rechts van de provinciale weg doemen kleine dorpjes op, vrijwel altijd herkenbaar aan de spitse torens van de dorpskerkjes. Eenmaal de dorpsgrens overschreden sta ik een tel later voor het afgesproken adres en parkeer mijn auto naar de woning. Na voorzichtig de bel beroerd te hebben wordt de deur geopend en sta ik oog in oog met de man wiens set deze keer in de belangstelling staat.

Wie is Henk en wat is zijn audiogeschiedenis?

Henk is een sportief geklede midden vijftiger, die me op open en gastvrije wijze verwelkomt in de woning die hij deelt met zijn vriendin, kind(eren) en een lieve hond met wie de vriendschap snel gesloten is. Henk is zelfstandig ondernemer en heeft naast hifi ook wel interesse in vierwielers. Het model waarachter ik mijn brikkie geparkeerd heb is er een van ingetogen allure, welke garant staat voor lang, comfortabel en exclusief transportplezier.

Na een stevige handdruk gaat hij mij voor naar de plaats van handelen, de ruimte waar de set van formaat opgesteld staat. Maar voor dat we ons daar op richten laten we hoe het zover gekomen is in vogelvlucht de revue passeren.

Henk is door zijn broer besmet geraakt met audio. Vanaf het prille begin is hij druk in de weer geweest met het bouwen van luidsprekers. Verschillende merken heeft hij o.a. in handen gehad zoals Vifa (Carat), Scanspeaker (Event) en Dynaudio (Double Seventeen). Voor de versterking werden Nikko versterkers gebruikt en als bron een Denon cd-speler. Dit is vrij lang in gebruik geweest totdat Henk overstapte op twee Linn LK 100 eindversterkers in combinatie met een Linn Wakonda voorversterker en dat geheel stuurde een set zelfbouw luidsprekers, type transmissielijn aan. Na verloop van tijd kwam het moment van upgraden in zicht en verruilde Henk de cd-speler voor een Van Medevoort, type CD 222.

Daar bleef het niet bij want de zelfbouwluidsprekers maakten op hun beurt weer plaats voor een set Martin Logan Odyssey's. Omdat de Martin Logan's best wel gebaat waren bij wat beter versterker materiaal schafte Henk een paar exotische buizenmono's aan van het Engelse merk Papworth Audio Technology. Het zijn buizen die best wat vermogen kunnen leveren, die technisch te vergelijken zijn met de buizenversterkers van McIntosh en ze stuurden het hoog-midden van de Martin Logan's aan. Voor het laag werd gekozen voor een transistorversterker van Rotel, type 1090. De voorversterker werd tussendoor vervangen voor een Audio Research LS25 mk2. Dit geheel zorgde er voor dat Henk intens van zijn set kon genieten, maar zoals het velen van ons vergaat, begon het ook bij Henk na verloop van tijd weer te kriebelen en hing upgraden in de lucht. De buizen waren inmiddels onderhanden genomen en enigszins verbeterd, maar kwamen toch tekort om de speakers op juiste wijze aan te sturen. De Rotel is een krachtpatser, maar klankmatig vrij "saai" en in combinatie met de speakers niet in staat een goed laag te reproduceren. Dit is m.i. aan de speakers toe te schrijven en niet aan de Rotel. Het opwaarderen bereikte weer een climax toen Henk tegen een setje Parasound JC-1 monoblokken aanliep en of dat niet genoeg was werd ook direct de cd-speler maar vervangen en kreeg de Marantz SA-11S een ereplaatsje in de keten van audio. Recentelijk is de cd-speler door Sound Evolution onder handen genomen en kan hij er voorlopig weer helemaal tegenaan. Henk heeft in een vergelijk een originele uitvoering vergeleken met een gemodificeerde en daaruit bleek dat de laatste geen "scherpte" meer in het hoog liet horen. De keus was snel gemaakt. Nog maar kort geleden zijn de Martin Logan's ingeruild en staan er twee Amphion Kryptons opgesteld bij Henk.

De set, zoals ik 'm ga beluisteren wordt voorzien van stroom middels een aparte stroomgroep. Huisvljkt is Henk niet vreemd, zoals we hierboven natuurlijk al hebben vernomen door de zelfbouwprojecten, want diverse kabels ook van eigen makelij. Op dit ogenblik maken ook gebalanceerde kabels van W&M deel uit van de set. Mooi ogende kabels voor een redelijke prijs, die doen wat ze doen moeten.

De luisterruimte van Henk:

De benedenverdieping waar de set van Henk staat opgesteld heeft een U-vorm. De set staat met voldoende zijdelingse ruimte opgesteld in het "liggende" deel van de U. Je kunt gemakkelijk om de speakers heen lopen, ruimte met betrekking tot de achterwand is dus voldoende. Het plafond is van zachte materialen en op de vloer liggen plavuizen. De wanden zijn gestuct en voor de ramen hangen in-betweens. Voor wie zich afvraagt wat dat dan weer mag zijn de volgende uitleg. In-betweens zitten tussen de traditionele dichte overgordijnen en vitrage in. Verder is de luisterruimte gewoon knus gemeubileerd en de luisterplek is op iets meer afstand dan de onderlinge afstand van de speakers. De luisterplek heeft als voordeel dat je achter je nog een aantal meters ruimte hebt, zodat je niet met je hoofd in de traditionele bult, vlak voor de achterwand zit te luisteren. Zo op het eerste gezicht is dit een prima opstelling, die het beluisteren en beoordelen van een set op zijn ware kunnen niet in de weg staat.

De muziekvoorraad van Henk:

Henk heeft nog maar twee sacd's, t.w. een van Era en een van Dire Straits, Brothers in Arms. Verder kan Henk genieten van Nederlandstalige artiesten zoals Benny Nyman, De Dijk, Bløf om maar wat te noemen. Daarnaast heeft Henk ook nog wel wat Engelstalig werk van Mark Knopfler. Jewel, Will Young en vinden we ook nog

diverse instrumentale cd's in zijn platenkast. Klassiek is slechts in beperkte mate voorhanden.

Huidige samenstelling van de set van Henk:

Samengevat staat de volgende set opgesteld:

cd-speler: Marantz SA11S met Sound Evolution modificatie

Voorversterker : Audio Research LS25 mk2

Eindversterkers: Twee monoblokken van Parasound, type Halo JC-1

Dat-recorder : Sony DTC 57 ES

Luidsprekers: Amphion, type Krypton

Kabels gebalanceerd: W&M AUDIO LS-01

Luidsprekerkabels en interlinks: John van Gent

audio research
HIGH DEFINITION®

marantz®

PARASOUND

amphion
loudspeakers

Henk heeft grotendeels demo apparatuur aangeschaft. De totale nieuwwaarde van de te beluisteren set bedraagt een ruime € 30.000,00. Het is een bedrag bij benadering, maar we hebben in ieder geval te maken met een set die fors wat centjes gekost heeft. Grote veranderingen zijn er op korte termijn niet te verwachten. Henk gaat nog even stoeien met de luidsprekers want er is al een voorraad bitumen ingeslagen. We kijken elkaar aan en concluderen dat als je eenmaal zelfbouwbloed in je aderen hebt, dit niet valt te verloochenen. Henk sluit tevens niet uit op termijn nog eens een buis te willen proberen, maar of dat werkelijk gebeurt zit nog in zo'n wijde zak dat we hier niet verder over filosoferen.

Wat beweegt Henk ten diepste zo'n set samen te stellen?

Henk is een man die geniet van het luisteren van zijn muziek, maar altijd wel super alert is datgene wat hij hoort. Daarnaast is hij super gedreven de set zo op te stellen dat de speakers exact hetzelfde opgesteld staan, de kabels op de millimeter gelijke lengten hebben en zo kan ik nog even doorgaan. Je zou overdreven kunnen opmerken dat een set voorziet in een levensbehoefte, maar Henk is daarin ook nuchter. Het is ook een spelactiviteit om zoveel mogelijk knikkers en kralen te bemachtigen. Al met al een nuchtere zienswijze die velen van ons zullen delen in de jacht naar een set waarmee we tevreden zijn.

En dan muziek!

We openen voorzichtig met een track van de cd "Night Owls" van de Belgische formatie Vaya Con Dios. Nummer vijf van de cd draagt als titel "Something's Got A Hold On Me" en het heeft veel weg van een gospelkoortje met een voorzangeres. Het typische geluid van de zangeres Dani Klein, enigszins nasaal klinkend maar met body, is zoals altijd bijzonder. Het geeft je een cosy gevoel en het beeld is klein. Als Dani bijval krijgt van het koor krijg ik het gevoel erbij te zijn.

We beluisteren van de cd "Organ Spectacular" van Jean Guillou nummer 3 van CD1 Fantasy in F minor K608 van Wolfgang Amadeus Mozart. De nummers van cd1 zijn opgenomen in de St. Eustache te Parijs. Daar staat een orgel dat zich kan meten met de groten dezer aarde en treffend is deze opname vanwege de enorme waarheidsgetrouwe weergave, die een sfeer oproept alsof je zelf lijfelijk aanwezig bent tijdens het orgelconcert. Het is een stuk met geweldige uithalen en fluisterzachte passages. De set geeft het geheel weer, waar een luisteraar alleen maar geboeid van kan zijn. De set valt weg en 't is slechts een middel geworden dit moois weer te geven. En hoe!!!

We volgen onze muzikale reis op de set van Henk met Peter Beets. Van de cd "First Date" draaien we het heerlijke nummer "Blues For The Date". Een typisch nummer waarin piano, drums en bas tot een samenspel komen waarbij je op zijn minst je ene voet niet stil kunt houden.

Het is bovenal een cd die in geen enkele collectie zou mogen ontbreken.

Het trio is als het ware in de ruimte en wij genieten ervan met een rode blos op onze wangen. Wat een prachtige weergave. Henk en ik zitten gebroederlijk op de bank en ik betrap hem en mijzelf erop dat we beiden een “zenuwachtig trillend” voetje hebben.

Aangezien ik het gevoel heb dat Henk niets in zijn bezit heeft dat ook maar enigermate lijkt op Yello, houd ik 't deze keer beschaafd en draaien we van de cd “Essential” het o zo mooie “The Rhythm Divine” met als solist de eeuwig jong uitzierende en geweldig klinkende stem van Shirley Bassey. Dit is een nummer waar echt uit blijkt of het laag onder controle is. Een beetje onder controle is niet genoeg en kunnen we bij het beluisteren van dit nummer ons een beeld vormen van de ware kunsten van de set. En de set kan het aan. De stem van Shirley is hard en ligt er in deze opname heel erg dik bovenop. Menige set ging de fout in om het op dermate wijze weer te geven dat vervorming in beeld was. De Kryptons kunnen 't geweld aan, durven dit ook weer te geven, maar op gedistingeerde wijze. Bravo!

Om ons beider horizon te verbreden, want ik ben er ook maar middels een forumgenoot mee in contact gekomen, draaien we van Beethovens Pianoconcerten drie en vier, nummer twee met op de piano Murray Perahia. En ik kan u verzekeren, dat is intens genieten en daar heb je geen geweldige set voor nodig. Neem het Henk en mij niet kwalijk dat wij ervoor kiezen dit wel te beluisteren middels een set van formaat. Heel voorzichtig klinken de tonen afkomstig van de piano en we laten het over ons heen komen. Ademloos luisteren we het nummer uit en hier hoeven we geen woorden aan vuil te maken. Het was levensecht en boeide van begin tot einde.

De man die het werk van Beethoven in de Verenigde Staten “een gezicht” en bekendheid heeft gegeven en er zo vol van was dat hij zijn mond er niet over kon houden was de begenadigde organist en entertainer Virgil Fox. Uit de serie “Living Stereo” draaien we van het album “Encores” Concerto No. 1 for Strings: Aria” van de componist Händel. Het is een opname uit het jaar 1958 en het bespeelde orgel is nog steeds te vinden in The Riverside Church in New York City. Bepaalde passages komen qua volume een ietsie pietsie te kort. Dit is geen gebrek aan de set, maar het zit nu eenmaal in de wijze van registreren. Het laag gaat enorm laag en je ziet nogal eens dat sets dit moeilijk kunnen verhapstukken. Het laag is op deze set perfect te volgen. Je loop in hink-stap-sprong tempo als het ware zo mee over de toonladder.

Het thema van The Pink Panter duurt maar kort, om precies te zijn twee minuten en negenentwintig seconde, maar er zit zoveel in dat je het meerdere keren zou moeten beluisteren om het allemaal te kunnen bevatten. We draaien het thema in de uitvoering van Erich Kunzel and the Cincinnati Pops. De blazers in het nummer kunnen een bron van ergernis zijn, maar niet in deze setting. Blazers kunnen zo hard gaan dat het vaak een tandje lager moet om ervan te kunnen genieten. We draaien op redelijk volume en dan bedoel ik dat menigeen dit misschien eens in de vijfentwintig jaar dit probeert, maar er weer snel vanaf stapt. Wij laten het nummer aan ons voorbij trekken en zijn er ons best van bewust dat we stevig draaien, maar we ervaren het niet alsof het afbreuk doet aan de muziek. M.i. een van de kenmerken van een evenwichtige set. Luid en aangenaam luisteren gaan dan samen. Het moet niet, het mag.

Van de cd “The Last Great Concert” van Chet Baker draaien we het zesde nummer

van de eerste cd. Deze cd is "in concert" opgenomen en er is dus nadien niets aan verprutst. We draaien de tranentrekker "My funny Valentine" en als toegift "Django". Analyseren heeft eigenlijk geen zin meer. Muziek luisteren is het enige dat telt en als genieten dan de overhand neemt is 't meer dan genoeg.

Omdat het weer het af laat weten en wij verlangen naar de zon draaien we van de cd "Rhythm del Mundo Cuba "Killing Me Softly" door Omara Portuondo. Henk's vriendin geniet zienderogen van deze muziek. Ik voel opeens dat deze luistersessie veel van me gevergd heeft. Ik hoor de muziek, weet wat ik erover kwijt wil en nip nog even het laatste restje cola naar binnen.

Tot slot nog een stuk muziek van Henk. Het is van Franse makelij en het is van het formaat fors theatraal. Het is groots van klank en Henk schroeft het volume op naar een dermate niveau, waar ik tijdens het beluisteren van de eerdere muziek nog niet geweest was. Ik probeer de opgedane indrukken te duiden en zal op dat moment wel een beetje een afwezige indruk gemaakt hebben. Sorry, maar mijn hoofd zat vol.

Nadien nemen we afscheid van elkaar en bedank ik Henk en zijn vriendin voor het aangename gezelschap en de goede verzorging. "Wacht even", roept Henk. "Ik heb nog wat voor je". En het is helemaal te gek. Henk heeft veel gelezen en stuitte op een paar berichtjes waarin ik vermeldde te kunnen genieten van een glaasje Port. Als dank krijg ik een heerlijke Port van het merk, dat doorgaans in onze drankvoorraad te vinden is. Jullie worden bedankt en t.z.t. hoop ik ervan te genieten.

En dan het nimmer afwendbare, mijn oordeel:

Ik schrijf het bovenstaande met opzet, want schrijf ik 't niet, dan wordt er zeker weer om gevraagd. De componenten van deze set ademen kwaliteit uit. Dat zie je al aan het uiterlijk, het heeft smoel, maar zoals ik gezien heb is er ook zorg besteed aan het innerlijk. Om aan te sluiten bij de tweede hobby van Henk zou ik het volgende nog willen opmerken:

De Marantz zou je kunnen vergelijken met de Audi Q7. Opvallen mooi gestroomlijnd, zonder scherpe lijnen die afbreuk zouden doen aan het geheel. Het staat garant voor betrouwbaar dagelijks gebruik en dat jaren achtereen.

De Audio Research heeft de allure van de Mercedes GL 450, die staat voor uitstraling en kwaliteit. Het merk blijft altijd zijn kenmerken behouden en dan doel ik op meer zaken dan de ster. Dit component in de set van Henk verdient zelfs meerdere sterren.

De Parasounds hebben iets weg van een Toyota Landcruiser. Echte no-nonsense werkpaarden die geen krimp geven en duurzaam hun werk kunnen doen onder zware omstandigheden.

En dan tot slot de Amphions. Ik heb even overwogen ze te koppelen aan de Lexus RX 400, maar daarmee zou ik een verkeerd signaal afgeven. Later borrelde de Porsche Cayenne even op in mijn troebele brein, maar ook dat hield geen stand. Waarmee doe je zo'n speaker recht? Prachtig finer- en freeswerk. De details aan de zijkanten van de speakers maken het tot beauty's. Klankmatig zijn ze van bijzonder hoog niveau.

Zoals ik jullie al wel eens eerder heb verteld heb ik een zwak voor mooie speakers en dito vrouwen. Als ik ze tegenkom wil ik ze het liefst besnuffelen en steels beroeren. Dat heb ik ook met de Amphions gedaan, want hun aaibaarheidsfactor is bijzonder hoog. Uiteindelijk heb ik de luidsprekers verbonden aan een vierwieler die op voorhand al vele tongen losmaakt en bij menigeen het bloed sneller doet stromen. Indien leverbaar zal hij uitzonderlijk exclusief zijn en blijven: De nieuw te verwachten SUV van Lamborghini.

Voor de set luidt mijn oordeel als volgt: Een set van klankmatig hoog niveau, welke garant staat voor urenlang luisterplezier en die niet kritisch is ten aanzien van welke muzieksoort. Pop, klassiek, orgel, 't maakt niet uit. Cd in de speler en genieten. Met deze set zou ik oud kunnen worden! Dat is mijn oordeel en daar moet u 't mee doen.

Nogmaals dank,
met oprechte hifigroet,

Uw aller doch enigen Hififreak

© www.hififreak.nl